

Płk prof. zw. dr hab. n. med. Tadeusz Brzeziński (1929–2010)

Jan Majewski

Poznań

Urodził się 16 października 1929 r. w Warszawie, tutaj też ukończył gimnazjum im. Władysława IV na tajnych kompletach. W 1945 r. wstąpił do Szkoły Młodszych Oficerów Służby Zdrowia, później Oficerskiej Szkoły Instruktorów Sanitarnych w Łodzi, którą ukończył w 1947 r.

W 1947 r. rozpoczął studia na Fakultecie Wojsko-Medycznym w Łodzi (dyplom lekarza w 1953). W latach 1953–1954 był starszym lekarzem 50. Pułku Piechoty w Lidzbarku Warmińskim, w latach 1954–1963 szefem oddziału szkolenia Departamentu Służby Zdrowia WP, współorganizował Wojskową Akademię Medyczną. Następnie w latach 1963–1967 był komendantem Centralnego Wojskowego Zespołu Sanatoryjnego w Łądku Zdroju. W 1963 r. obronił w WAM pracę doktorską („Służba zdrowia w obronie Warszawy we wrześniu 1939 roku”). W latach 1967–1972 był zastępcą komendanta WAM i inicjatorem powstania Zakładu Historii Medycyny i Muzeum Polskiej Wojskowej Służby Zdrowia.

W 1972 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk medycznych na podstawie rozprawy „Służba Zdrowia I Armii WP (studium zabezpieczenia ewakuacyjnego)”. Tytuł profesora nadzwyczajnego uzyskał w 1981 r., a zwyczajnego w 1988 r. W latach 1978–1981 komendant-rector WAM – ze stanowiska odszedł na własną prośbę.

Imponująco wygląda dorobek naukowy Profesora, jest On bowiem autorem (lub współautorem) ponad 200. publikacji, w tym 21 książek (m.in. „Historia medycyny”, „Zarys dziejów chirurgii polskiej”). Nadto był promotorem kilkunastu przewodów doktorskich, opiekunem 3. przewodów habilitacyjnych. W latach 1982–1984 był rektorem Pomorskiej Akademii Medycznej w Szczecinie. Pełnił też funkcję kierownika Katedry Humanistycznych Nauk Medycznych i Zakładu Historii Medycyny i Etyki Lekarskiej.

W swych publikacjach przybliżał także sprawy związane z farmacją, a w szczególności jej historię.

Często powoływany do różnych gremiów, w których działał nie szczędząc sił i czasu (członek

korespondent Klasy Humanistycznej Westfalsko-Nadreńskiej Akademii Nauk, prezydium Komitetu Historii Nauki i Techniki PAN; prezes Polskiego Towarzystwa Historii Medycyny i Farmacji [1982–1985], potem wiceprezes [1997–2000], delegat do Societe Internationale d’Histoire de la Medecine – wiceprezydent tego towarzystwa [1984–1990], członek prezydium Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego i przewodniczący komisji dydaktyki i spraw studenckich, członek honorowy Polskiego, Polsko-Niemieckiego, Węgierskiego i Bułgarskiego Towarzystwa Historii

Medycyny, członek zagraniczny Białoruskiego i członek korespondent Towarzystwa Historii Medycyny byłej NRD). Był też redaktorem (i współredagującym) wielu czasopism (redaktor naczelny Archiwum Historii i Filozofii Medycyny [1992–1997] oraz członkiem zagranicznych komitetów naukowych „Medicina nei Secoli” Rzym), „Orvosterteneti KÖzlemanyek” (Budapeszt), „Asclepij” (Sofia).

Za swe wysiłki i dokonania został wyróżniony, m.in. Krzyżem Kawalerskim, Oficerskim i Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski i innymi odznaczeniami polskimi oraz prestiżowym Krzyżem Zasługi I Klasy Orderu Zasługi Republiki Federalnej Niemiec. W 2002 r. otrzymał również medal „Gloria Medicinae”.

Odszedł 7 stycznia 2010 r. Pozostanie w naszej pamięci jako dobry rektor, lekarz i życzliwy człowiek, który do końca, także i mnie, służył radą i pomocą. Spoczywa na Cmentarzu Centralnym w Szczecinie.

Żegnaj, Panie Profesorze.

Otrzymano: 2010.01.14 · Zaakceptowano: 2010.01.15